

คดีหมายเลขดำที่ ผบ๕๙๙/๒๕๖๔
คดีหมายเลขแดงที่ ผบ๕๑๙๕/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลจังหวัดสวรรคโลก

วันที่ ๒๑ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๕

ความแพ่ง

ระหว่าง	บริษัทบริหารสินทรัพย์ ชโย จำกัด	โจทก์
	นางสาวนภัสสร ถิ่นยอด ที่ ๑	
	นายธนา ถิ่นยอด ที่ ๒	
	นายสุทธิพงษ์ นิยมมา ที่ ๓	จำเลย
เรื่อง	เช่าซื้อ (รถยนต์) คำประกัน สิทธิเรียกร้อง	

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสามร่วมกันหรือแทนกันชำระเงิน ๒๓๙,๘๕๑ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ แก่โจทก์

จำเลยทั้งสามขาดนัดยื่นคำให้การ แต่เป็นคดีที่โจทก์มีคำขอบังคับให้จำเลยทั้งสามชำระหนี้เป็นเงินอันไม่อาจกำหนดจำนวนได้โดยแน่นอน จึงให้สืบพยานหลักฐานโจทก์ไปฝ่ายเดียวเกี่ยวกับการกำหนดจำนวนเงินตามคำขอบังคับของโจทก์ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๙๘ ทวิ วรรคสาม (๒) ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๗

พิเคราะห์พยานหลักฐานโจทก์แล้ว ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ จำเลยที่ ๑ ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ ยี่ห้อ Honda รุ่น CIVIC S i-VTEC

/หมายเลข

หมายเลขเครื่องยนต์ R๑๘A๑๙P๐๔๕๖๖ หมายเลขตัวถัง MRHFD๑๖๔๐๙P๑๐๑๒๕๖
หมายเลขทะเบียน กร ๑๐๙๓ พิษณุโลก ไปจากธนาคารเกียรตินาคินภัทร จำกัด (มหาชน)
ในราคาเช่าซื้อ ๕๔๙,๑๑๓.๓๐ บาท ตกลงผ่อนชำระเป็นงวดรายเดือน งวดละ ๗,๖๒๗ บาท
ทุกวันที่ ๕ ของเดือน เริ่มชำระงวดแรกวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ กำหนดชำระเสร็จสิ้นภายใน
๗๒ งวด โดยมีจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ เป็นผู้ค้ำประกัน ภายหลังทำสัญญาจำเลยที่ ๑ ชำระ
ค่าเช่าซื้อเพียง ๖ งวด แล้วผิดนัดไม่ชำระหนี้ตามสัญญา จากนั้นวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐
ธนาคารกลับเข้าครอบครองรถยนต์ที่เช่าซื้อและนำรถยนต์คันดังกล่าวออกขายทอดตลาด
ได้เงิน ๒๙๔,๕๐๐ บาท ต่อมาวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๓ โจทก์ได้รับโอนสิทธิเรียกร้องคดีนี้
มาจากธนาคารเกียรตินาคินภัทร จำกัด (มหาชน) โจทก์บอกกล่าวการโอนและบอกเลิกสัญญา
ไปยังจำเลยทั้งสามโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว โจทก์จึงชอบที่จะใช้สิทธิเรียกร้องจากจำเลย
ทั้งสามได้ การที่โจทก์ขอให้จำเลยที่ ๑ ค่าขาดราคาตามสัญญาเช่าซื้อ ๒๐๘,๘๕๑ บาท นั้น
เห็นว่า ค่าเช่าซื้อตามสัญญาไม่ใช่ราคารถที่แท้จริงเพียงอย่างเดียว แต่เป็นราคารถยนต์ที่
แท้จริงรวมกับค่าเช่า กำไรหรือผลประโยชน์อื่นรวมทั้งดอกเบี้ยผิดนัด ค่าปรับล่าช้า ค่าบอก
เลิกสัญญาและค่าทวงถาม ดังนั้น การกำหนดค่าขาดราคาจึงต้องพิจารณาจากรถยนต์
ที่แท้จริงซึ่งธนาคารใช้เงินลงทุนไปแล้วเท่านั้น เมื่อรถยนต์ที่เช่าซื้อ มีราคาสินสด ๓๗๐,๐๐๐ บาท
ประกอบกับราคาเช่าซื้อที่ชำระมาแล้วเป็นเงิน ๔๕,๗๖๒ บาท กับราคารถที่โจทก์นำออก
ขายทอดตลาด ๒๙๔,๕๐๐ บาท ซึ่งขณะนำออกประมูลขายรถดังกล่าวผ่านการใช้งานมาแล้ว
ย่อมต้องเสื่อมราคาไปตามสภาพการใช้งาน เมื่อคำนวณโดยหักผลประโยชน์ของโจทก์ออกแล้ว
เห็นควรกำหนดค่าขาดราคาให้โจทก์เป็นเงิน ๓๕,๐๐๐ บาท อีกทั้งโจทก์มีสิทธิเรียกค่าใช้ทรัพย์

/ที่เช่าซื้อ

- ๓ -

ที่เช่าซื้อตลอดเวลาที่จำเลยที่ ๑ ครอบครองทรัพย์สินนั้นอยู่ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๕๑ วรรคสาม แต่ที่โจทก์ขอค่าขาดประโยชน์อย่างต่ำวันละ ๓๐๐ บาท นับแต่วันที่จำเลยที่ ๑ ผิดนัดจนถึงวันที่โจทก์เข้าครอบครองรถยนต์ที่เช่าซื้อเป็นเวลา ๙๐ วัน เป็นเงิน ๒๗,๐๐๐ บาท นั้น เห็นว่า พยานโจทก์เบิกความแต่เพียงว่าโจทก์สามารถนำรถยนต์ที่เช่าซื้อออกให้บุคคลอื่นเช่าได้ค่าเช่าอย่างต่ำวันละ ๓๐๐ บาท โดยไม่มีหลักฐานอื่นมาเป็นพยานสนับสนุน ลำพังแต่คำเบิกความของพยานโจทก์ดังกล่าวจึงยังไม่มีน้ำหนักให้รับฟังว่าโจทก์สามารถจะนำรถยนต์ที่เช่าซื้อออกให้บุคคลอื่นเช่าได้ตามที่โจทก์อ้างหรือไม่ จึงเห็นควรกำหนดค่าเสียหายแก่โจทก์ตามความเหมาะสมวันละ ๗๐ บาท รวม ๙๐ วัน เป็นเงิน ๖,๓๐๐ บาท สำหรับค่าใช้จ่ายในการว่าจ้างบุคคลภายนอกในการติดตามทวงถาม ๔,๐๐๐ บาท เห็นว่า ค่าใช้จ่ายในการทวงถามมิใช่ผลโดยตรงที่เกิดขึ้นจากการผิดสัญญาไม่ชำระหนี้และไม่ใช่ความเสียหาย อันเกิดแต่พฤติการณ์พิเศษอันลูกหนี้อาจคาดเห็นหรือควรคาดเห็นได้ ทั้งไม่มีกฎหมายบังคับให้ฝ่ายที่ผิดสัญญาต้องรับผิดชอบในค่าใช้จ่ายดังกล่าวด้วย โจทก์จึงไม่มีสิทธิเรียกค่าใช้จ่ายดังกล่าว รวมเป็นเงินที่จำเลยที่ ๑ จะต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ ๔๑,๓๐๐ บาท สำหรับดอกเบี้ยที่โจทก์ใช้สิทธิเรียกร้องตามสัญญาเช่าซื้อร้อยละ ๑๕ ต่อปี จากค่าขาดราคาและค่าขาดประโยชน์นั้น เห็นว่า หนี้ดังกล่าวมีลักษณะเป็นหนี้เงิน โจทก์มีสิทธิคิดดอกเบี้ยในระหว่างผิดนัดได้ในอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง

ส่วนความรับผิดชอบของจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ นั้น เห็นว่า เมื่อจำเลยที่ ๑ ผิดนัดชำระหนี้ตามสัญญาเช่าซื้อ จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้ค้ำประกันย่อมต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ด้วย

- ๔ -

แต่สำหรับความรับผิดในค่าขาดราคา ค่าขาดประโยชน์และดอกเบี้ยนั้น ได้ความว่า จำเลยที่ ๑ ผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อตั้งแต่วันที่ ๗ ประจำวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๐ แต่มีหนังสือบอกกล่าว การผิดนัดไปยังจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ผู้ค้าประกันเกินกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่ลูกหนี้ผิดนัด ดังนั้น จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ย่อมหลุดพ้นจากความรับผิดในดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทน ตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้น บรรดาที่เกิดขึ้นภายหลังจากพ้น กำหนดเวลาหกสิบวันดังกล่าวแล้ว ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๘๖ วรรคสอง เมื่อหนี้ค่าขาดราคาถือเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้ตามนัยแห่งมาตราดังกล่าวที่เกิดขึ้นใน วันที่มีการประมวลขายรถยนต์ที่เช่าซื้อซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาภายหลังจากพ้นกำหนดหกสิบวัน นับแต่จำเลยที่ ๑ ผิดนัดชำระหนี้แล้ว จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ จึงไม่ต้องรับผิดในค่าขาดราคา อย่างไรก็ดีตาม โจทก์ยังคงมีสิทธิเรียกให้จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ รับผิดชอบในค่าขาดประโยชน์ได้เป็น เวลาหกสิบวันนับแต่วันที่จำเลยที่ ๑ ผิดนัด คิดเป็นเงิน ๔,๒๐๐ บาท

พิพากษาให้จำเลยที่ ๑ ชำระเงิน ๔๑,๓๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี นับถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๔) เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จ แก่โจทก์ หากจำเลยที่ ๑ ไม่ชำระ ให้จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ร่วมกันหรือแทนกันชำระเงิน ๔,๒๐๐ บาท กับให้จำเลยทั้งสามร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนด ค่าทนายความ ๓,๐๐๐ บาท เฉพาะค่าขึ้นศาลให้ใช้แทนตามทุนทรัพย์ที่โจทก์ขณะคดี ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีให้เป็นพับ ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก./

นางสาวสิริภา คิตจิตต์

